

CURIERUL MISIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE!

CELOR CE BINEVESTESC PACE,

Anul XXI, 1941.

No.10.

CUPRINS:

- Regularitate la rugăciune
- Solia profetului Isaia
- Lăsați să vorbească Daniel și Apocalipsul
- Sanctuarele lui Dumnezeu
- Prima zi de școală a Gimnaziului Industrial de Fete „București“
- Rezultatul examenului M. V.
- Sculați-vă să mergem
- Mama
- Telegrama care a salvat trenul meu
- Nevoia de eforturi stăruitoare
- Cincisprezece minute misionare
- Datoria față de săraci

„CURIERUL MISIONAR“

Foaie lunară

a Uniunii Comunităților Evanghelice

A. Z. Ș. din România

Inscrisă sub No. 324/938 Trib. Ilfov

Red. responsabil: V. Florescu

Abonamentul pe un an lei 100

Regularitatea la rugăciune

Aceasta mi-a atras atenția în cele mai multe biografii ale bărbaților creștini, pe cari le-am citit. Există un mic număr de bărbați ai lui Dumnezeu, din trecut și din vremea noastră, cari nu stăruiesc asupra acestui punct, anume în următoarele privințe: asupra regularității timpului când să faci rugăciunea, și regularității locului unde să faci rugăciunea.

În ce privește timpul, să consacram pentru rugăciune orele cele mai bune din timpul zilei, adică cele ce ne convin nouă mai bine, cele cari ne găsesc într-o dispoziție sufletească cât mai potrivită pentru efortul ce ni se cere în acest scop. Fiecare zi își are momentele ei cele mai potrivite. Și cum acestea diferă dela însăși la însăși, rămâne ca fiecare în parte să și le deosebească și să le folosească. De sigur acesta e lucrul cel mai greu, însă cel mai important. Pentru lucruri de o mai mică importanță noi cu toții știm să ne supunem unei discipline asemănătoare: deci să nu dăm înapoi de a face aceasta pentru că ea este care ne asigură viitorul nostru veșnic. Și chiar dacă ocupațiile noastre zilnice ne împiedecă a consacra pentru rugăciune orele cele mai potrivite din zi, apoi atunci să fim totuși siguri că cele de cari dispunem încă, vor deveni

potrivite prin felul cum vom ști să le folosim.

La regularitatea timpului, unii creștini, ba chiar destui, adaugă obișnuința unui anumit loc unde să te rogi. În aceleași ore și în aceleași locuri: adică combinarea unei duble asocieri, aceea a timpului și a locului. De sigur noi nu nesocotim puterea, eficacitatea unor asemenea rugăciuni. Noi nu suntem atât de tari încât să n'avem nevoie de ajutoare. Noi cu toții știm că anumite locuri, consacrate prin prezența anumitor persoane, prin săvârșirea de anumite lucruri, prin obiceiul anumitor gânduri, au puterea de a-ți inspira aproape în mod spontan această atmosferă sfântă, aceste gânduri. Să ne deprindem cu această regulă și pentru rugăciune. Prin puterea spiritului, să ne obișnuim cu acest lucru în mod automat; din piedeca ce ne-o pune înaintea firea noastră nedeprinsă cu acest lucru, să facem din ea un ajutor pentru rugăciunea regulată. Și cu cât obiceiul acesta ni-l vom forma cu mai multă strădanie, cu atât va fi mai statornic și ne va duce în curând către această avuție a noastră, către această reculegere sufletească, fără de care cred că nu a existat niciodată vreo rugăciune cu adevărat. — Gaston Frommel.

Solia profetului Isaia

Cartea profetului Isaia a fost numită de mai mulți comentatori a cincea evanghelie. Ea cuprinde numeroase profeții cu privire la venirea lui Isus ca om, și numeroase făgăduinți cu privire la revenirea Mântuitorului în slavă, și la viața veșnică.

Capitolul unsprezece ni-L înfățișează pe Mesia sub forma unui vlăstar care iese din trunchiul lui Ișai. Ișai este tatăl lui David, și din această tulpină trebuia să se nască Isus.

Duhul Domnului Se va odihni pe-
ste El,
Duh de înțelepciune și de price-
pere,
Duh de sfat și de tărie,
Duh de cunoștință și de frică de
Domnul.

Isaia 11, 2.

Versetele 6 până la 9 ne arată că la sfârșitul vremii, o nouă creațiune va lua locul celei de acum.

Versetul 10 vorbește despre slava lui Mesia care se va răspândi până la marginile pământului.

În ziua aceea, Vlăstarul lui Ișai
Va fi ca un steag pentru popoare;
Neamurile se vor întoarce la El,
Și slava va fi locuința Lui.

Versetul 10.

Strângerea poporului lui Dumnezeu

În această vreme binecuvântată, o lucrare specială de restatornicire va avea loc în favoarea poporului lui Dumnezeu.

„În acelaș timp, Domnul Iși va întinde mâna a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său, risipit...” printre toate popoarele, „și în ostroavele mării”. Vers. 11.

Poporul lui Dumnezeu este chemat să iasă din Babilonul cel mare spiritual, ca să se împărtășească de binecuvântările făgăduite: „Ieșiți din mijlocul ei (din Babilon), poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei”. (Apoc. 18, 4.)

Vestirea revenirii lui Isus Hristos

Slujitorii Domnului vor înălța un steag către toate popoarele și vor zice:

Iată ce vestește Domnul până la marginile pământului:....
Iată, Mântuitorul tău vine;
Iată, plata este cu El,
Și răsplătirile merg înaintea Lui.
(cap. 62, 11).

„Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui”. (Mat. 25, 31. 32.)

Venirea Sa

Cine este acesta, care vine din Edom,
Din Boțra, în haine roșii,
În haine strălucitoare,
Și calcă mândru, în plinătatea puterii Lui?
Eu sunt Cel care am vorbit în neprihănire
Și am putere să izbăvesc.
(Isaia 63, 1.)

Domnul se prezintă ca un războinic care vine din țara Edom ca să facă judecata Sa. Boțra însemnează război. Versetele 2 până la 4 vorbesc despre nimicirea celor răi, cari sunt comparați cu strugurii călcați în picioare în teasc, după obiceiul oriental.

Apóstolul ne mai prezintă această demonstrare a puterii și slavei, când Fiul omului va apare pe un cal alb. El „se cheamă ‚Cel credincios’ și ‚Cel adevărat’.... Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este ‚Cuvântul lui Dumnezeu’”. (Apoc. 19, 11. 13. 14.)

Activitatea misionară a sentinelor

Pe zidurile tale, Ierusalime, am pus niște străjeri;
Cari nu vor tăcea niciodată, nici zi nici noapte!....

Până nu se va arăta neprihănirea lui, lumina soarelui
Și izbăvirea lui ca o făclie, care s'aprinde.

(Isaia 62, 6. 1. 2.)

Sentinele din Sion sunt trimise să meargă din oraș în oraș, din ușă în ușă, spre a vesti acest eveniment mareț... și să curețe drumul de toate tradițiile omenești, cari împiedecă pe oameni să urmeze calea cea îngustă, singura care duce la viața veșnică.

Treceți, treceți pe porți!
Pregătiți o cale poporului!
Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte!
Ridicați un steag peste popoare!
.... Spuneți:... Mântuitorul tău vine. (vers. 10 și 11.)

Iar apostolul Ioan a văzut în viziunea sa această lucrare binecuvântată condusă de un înger.

„Și am văzut un alt înger care sbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s'o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricăruia norod. El zicea cu glas tare: ‚Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui’”. (Apoc. 14, 6. 7.)

Vestirea mântuirii în dar

Voi toți cei însetați, veniți la ape,
Chiar și cel ce n'are bani!....
Luați aminte, și veniți la Mine,
Ascultați, și sufletul vostru va trăi:
Căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic....
De vor fi păcatele voastre cum e cârmizul, se vor face albe ca zăpada,
De vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.
Eu îți șterg fărădelegile ca un nor,
Și păcatele ca o ceață:
Întoarce-te la Mine, căci Eu te-am răscumpărat.
Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi;
Chemați-L, câtă vreme este aproape.
Să se lase cel rău de calea lui,
Și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui,

Să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el,
La Dumnezeu nostru, care nu obosește iertând.
(Isaia 55, 1. 3; 1, 18; 44, 22; 55, 6. 7.)

Vestirea legii

Capitolul 51 arată pregătirea morală de care e nevoie pentru a dobândi mântuirea.

Legea lui Dumnezeu călcată în picioare de oameni (vezi Isaia 24, 5. 6) va recăpăta prin predicare locul de cinste ce i se cuvine. Ea va rămâne mereu un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință (Gal. 3, 23):

Ia aminte spre Mine, dar, poporul Meu,
Pleacă urechea spre Mine, neamul Meu!
Căci din Mine va ieși Legea,
Și voi pune Legea Mea lumină popoarelor.
Neprihănirea Mea este aproape,
mântuirea Mea se va arăta,
Și brațele Mele vor judeca popoarele. (cap. 51, 4. 5.)

Cei ce păzesc legea își vor atrage ura șarpelui cel bătrân. Satana va face război cu cei „cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos”. (Apoc. 12, 17.)

Cuvintele următoare sunt o încurajare pentru cei cari se străduiesc să asculte de Dumnezeu.

Ascultați-Mă, voi cari cunoașteți neprihănirea,
Popor, care ai în inimă Legea Mea!
Nu te teme de ocara oamenilor,
Și nu tremura de ocările lor....

Cine ești tu, ca să te temi de omul ce? muritor,
Și de fiul omului, care trece ca iarba?....

Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău,...
Și te acopăr cu umbra mâinii Mele.
Eu, Eu vă mângâi. (cap. 51, 7. 12. 15. 16. 12.)

În mai multe locuri profetul Isaia vorbește de revenirea Mântuitorului, în legătură cu timpul judecății. La fiecare anunțare, o nouă restatornicire trebuie să se săvârșească.

Mântuitorul tău vine.... plata este cu El, și răsplătirile merg înaintea Lui. (cap. 62, 11.)

Neprihănirea Mea este aproape, **mântuirea Mea se va arăta,** și brațele Mele vor judeca popoarele, ... **voi pune Legea Mea lumină popoarelor.** (cap. 51, 5. 4.)

Mântuirea Mea este aproape să vină, și neprihănirea Mea este aproape să se arate.... **Ferice de omul care face lucrul acesta.... păzind Sabatul...** (cap. 56, 1. 2.)

Restabilirea zilei Sabatului

Așa vorbește Domnul:

Păziți ce este drept, și faceți ce este bine:

Căci mântuirea Mea este aproape să vină,

Și neprihănirea Mea este aproape să se arate.

Ferice de omul care face lucrul acesta

Și de fiul omului care rămâne statornic în el,

Păzind Sabatul ca să nu-l pângărească,

Și stăpânindu-și mâna, ca să nu facă aici un rău!

(cap. 56, 1. 2.)

Ziua Sabatului este amintirea lucrărilor lui Dumnezeu, și ea mai este și **un semn de sfințire.** (Ezech 20, 12. 20.) Porunca a patra conține sigiliul viului Dumnezeu: „Fericiț omul” care îl păzește, el este însemnat cu pecetea lui Dumnezeu și va fi pus de o parte pe muntele Sionului (vezi Apoc. 7, 1—3; 14, 1. 2.)

Pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească,
Și vor stărui în legământul Meu,
Îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt,

Și-i voi umplea de veselie în Casa Mea de rugăciune.

Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu,

Căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru *toate popoarele.* (vers. 6 și 7.)

Cei cari se pun sub binecuvântarea harului, se găsesc sub noul legământ. Ei se veselesc în casa de rugăciune în ziua de Sabat, și își consacră vieța lor lui Dumnezeu.

(vezi Rom. 12, 1. 2; 1 Petru 2, 5.)

Sabatul, zi de desfătare

Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului,

Ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă;

Dacă Sabatul va fi desfătarea Ta,
Și ziua Domnului sfântă și cinstită pentru tine,

Și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale,

Neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nedându-te la flecării,

Atunci te vei putea desfăta în Domnul. (cap. 58, 13. 14.)

Sabatul nu este numai un semn în amintirea lucrărilor lui Dumnezeu, ci el este pentru creștin o zi de bucurie, o zi de desfătare. Toată activitatea noastră din această zi trebuie să fie spre lauda lui Dumnezeu. Și astfel credințioșia noastră în păzirea lui va fi răsplătită cu o binecuvântare specială.

Eu te voi sui pe înălțimile țării,
Te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov;
Căci gura Domnului a vorbit.

Dregătorii de spărturi, „cei” cari vor înălța temelile cele vechi se vor numi „sfinți”.

Cel rămas în Sion,
Cel lăsat în Ierusalim,
Se va numi „sfânt”,
Oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalim.

(cap. 58, 14; 4, 3.)

Sionul și Ierusalimul reprezintă aici Biserica rămășiții; rămășița prigonită de balaur. Apoc. 12, 7.

„Aici este răbdarea sfinților, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”. Apoc. 14, 12.

Făgăduinți date biruitorilor

Eu fac ceruri noi
Și un pământ nou....

Voi preface Ierusalimul în veselie.
În case fără grijă....

Poporul Meu va locui în locuința păcii,

Privește Sionul, cetatea sărbătorilor noastre!

Ochii tăi vor vedea Ierusalimul, ca locuință liniștită,....

Voi însă veți cânta ca în noaptea când se prăznuiește sărbătoarea.

Veți fi cu inima veselă....

(Urmare la pag. 11)

Lăsați să vorbească

Daniel și Apocalipsul

Noi facem parte dintr'o mișcare ce se sprijină pe temelia sigură a profeției biblice împlinită, și pe cale de împlinire, și timpul ce-a mai rămas pentru vestirea acestei solii trebuie să oblige pe oameni să se hotărască îndată pentru Dumnezeu și pentru adevăr.

Tot așa a fost și în zilele primei veniri a lui Hristos. Când a început mișcarea de predicare a Evangheliei, profeția lui Isaia anunțase că imediat înainte ca Mântuitorul să Se descopere în Izrail, avea să vină un trimis spre a pregăti calea Domnului. La vremea hotărâtă, a apărut Ioan Botezătorul care zicea: „Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Neteziți calea Domnului”, cum a zis proorocul Isaia“. Iar mai târziu, când Isus a fost uns cu Duhul Sfânt, Ioan a strigat: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!“ Ioan 1, 23, 29.

După aceea a venit Isus și „propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea: „S'a împlinit vremea, și Impărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie““. Marcu 1, 14, 15.

Se împlinise vremea. Ultima săptămână din cele 70 de săptămâni din Daniel cari formează prima parte din perioada de 2.300 ani, sosise. Mișcarea de evanghelizare începu exact la timpul hotărât de profeția împlinită, și pe cale de împlinire. Predicarea Evangheliei este strâns legată de cuvântul sigur al profeției. Când Petru luă cuvântul în ziua Cincizecimii, el își alege textul dintr'o profeție pe cale de împlinire: „Bărbați Iudei, aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel!“ Fapte 2, 14, 16.

Astfel punctul principal al Evangheliei este în momentul când se termină cele 70 de săptămâni.

În 1844, când s'a încheiat lunga perioadă de 2.300 ani, profe-

ția vestea ora când o altă mișcare trebuia să înceapă cu această solie: „S'a împlinit vremea, și Impărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie“. De data aceasta solia nu mai anunță venirea unui Mântuitor care să moară pentru oameni, ci venirea în curând a unui Mântuitor răstignit, și înviat. La fel cum Ioan Botezătorul striga: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii“, și după cum Petru zicea: „aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel“, la fel solia adventă vestește cu o siguranță hotărâtoare că este mișcarea anunțată de mult timp, care se adresează „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărei norod“, și care zice cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui“. Apoc. 14, 6, 7.

Aceasta este tocmai ceea ce face mișcarea adventă. Această mișcare începută în 1844, este aceea al cărei început a fost hotărât de Daniel și pe care a descris-o Apocalipsul. Cuvântul sigur al profeției este temelia credinței noastre. Glasul profeției care se împlinește pe zi ce trece, ne chiamă inimile la supunere. Adevărurile cele mari ale cuvântului profetic cari ne-au dat ființă în persoana atâtor adventiști de ziua șaptea, vor face ca și alte persoane să devină adventiști. Adevărurile cari au dat naștere acestei mișcări, o vor conduce până la capăt. Puterea convingătoare, convertitoare și însuflețitoare a lui Dumnezeu se descopere în aceste zile de pe urmă. Noi Adventiștii, trebuie să trăim conform cu aceste adevăruri profetice. Ele sunt pentru noi duh și viață.

În volumul „Mărturii pentru predicatori“ alcătuit din scrieri vechi ale sorei White, găsim un îndemn stăruitor pentru studierea cu mai multă râvnă a cărților Da-

niel și Apocalipsul. Iată câteva fraze cu privire la aceasta:

„Daniel și Apocalipsul trebuie studiate tot așa de bine ca și celelalte profeții din Vechiul și din Noul Testament. Da, să fie lumină, în căminurile voastre, să aveți lumină“. — Pag. 112.

„Când noi ca popor vom înțelege că această carte este scrisă pentru noi, atunci va avea loc printre noi o mare redeșteptare“. — Pag. 113.

„Când cărțile lui Daniel și Apocalipsul vor fi înțelese mai bine, credincioșii vor avea o experiență religioasă cu totul deosebită“. — Pag. 114.

Asta nu vrea să spună că trebuie găsit un alt sistem de interpretare, deși niciunul din noi nu îndrăznește să afirme că n'avem nevoie să studiem mereu spre a înțelege mai bine vreun amănunt sau altul al profeției. Acesta nu este un îndemn plentru a extrage noi învățături spirituale din simbolurile sau înfățișările cărților profetice. În acest domeniu comentatorii populari se vor pricepe mai bine ca noi. Pentru noi, aceste profeții se raportează la evenimente cari trebuie să se împlinească în curând și cari ne conving de faptul solemn că sfârșitul este aproape. Liniile principale ale profeției pe care o cunoaștem au în ele puterea de a mișca până'n adâncul sufletului.

„Scenele solemne descoperite prin profeție să nu fie lăsate în umbră. Dacă poporul nostru ar fi pe jumătate trezit și dacă și-ar da seama cât de aproape sunt scenele descrise în Apocalips, atunci s'ar produce o reformă în Comunitățile noastre și mult mai mulți ar crede în solie“. — Pag. 118.

Să studiem aceste linii principale ale profeției. Să le păstrăm în inimă prospețimea și puterea. Să le studiem mereu în adunări, frați predicatori și presbiteri, rugând pe Dumnezeu să ne dea o convingere, o experiență nouă în aceste adevăruri binecuvântate. Daniel 2, Daniel 7, Apocalips 6, 13 și 14 și tot restul, nu sunt lec-

(Urmare la pag. 6)

Sanctuarele lui Dumnezeu

Biblia vorbește în chip hotărât despre două sanctuare deosebite ale lui Dumnezeu. Unul era pe pământ, iar celălalt în ceruri. Unul era construit de Izraeliți în pustie și mai târziu reconstruit în templul lui Solomon din Ierusalim, pe când celălalt era clădit în ceruri de Insuși Dumnezeu, independent de om.

Cu privire la clădirea sanctuarului pământesc, Domnul zise lui Moise, conducătorul vechiului Izrael: „Să-Mi faceți un locaș sfânt, și Eu voiu locui în mijlocul lor. Să faceți cortul și toate vasele lui după chipul pe care ți-l voiu arăta”. „Să pui capacul ispășirii pe chivot, și în chivot să pui mărturia pe care ți-o voiu da. Acolo Mă voiu întâlni cu tine; și dela înălțimea capacului ispășirii, dintre cei doi heruvimi așezați pe chivotul mărturiei, îți voiu da toate poruncile Mele pentru copiii lui Izrael”. Exodul 25, 8. 9. 21. 22.

Sanctuarul acesta trebuia să fie împărțit în două despărțituri sau încăperi, printr'o pânză despărțitoare, sau perdea, și fură date instrucțiuni precise cu privire la diferitele articole de mobilier cari trebuiau să fie așezate în încăperile respective. În fața intrării primei despărțituri era la fel o pânză sau o perdea. În prima despărțitură trebuia să fie masa pentru pâinile punerii înainte, altarul de aur al tămâierii, candelabrul de aur cu șapte brațe și cădelnița. După a doua perdea, sau în a doua despărțitură, trebuia să se păstreze chivotul legământului. În acesta aveau să se țină tablele de piatră pe cari erau scrise cele zece porunci, și deasupra acestuia trebuia să șadă capacul ispășirii.

„Adevăratul cort”

Iată ce spune apostolul Pavel despre sanctuarul ceresc: „Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare

Preot, care S'a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri, ca slujitor al Locului prea sfânt și al adevăratului cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul.” Orice mare preot este pus să aducă lui Dumnezeu daruri și jertfe. De aceea era de trebuință ca și celalt Mare Preot să aibă ceva de adus. Dacă ar fi pe pământ, nici n'ar mai fi preot, fiindcă sunt cei ce aduc darurile după Lege. Ei fac o slujbă, care este chipul și umbra lucrurilor cerești, după poruncile primite de Moise dela Dumnezeu, când avea să facă cortul. „Ia seama”, i s'a zis, „să faci totul după chipul care ți-a fost arătat pe munte”. Ebrei 8, 1—5.

Din aceste versete din Scriptură reiese în chip lămurit că erau două sanctuare, unul pământesc și unul ceresc. Unul era închipuirea celuilalt. Așadar, cel din ceruri era „adevăratul cort”, pe când cel de pe pământ slujea numai ca o ilustrare a celui ceresc și a serviciului care avea să fie săvârșit acolo în folosul păcătosului.

„Un chip și o umbră”

În sanctuarul pământesc sângele animalelor era adus în fiecare zi ca o închipuire a vărsării sângelui lui Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care fusese făgăduit în locul păcătosului. În sanctuarul ceresc sângele lui Isus este adus ca jertfă ispășitoare pentru păcatele poporului Său.

În sanctuarul pământesc slujbele erau săvârșite de oameni, pe când, în cel ceresc, Hristos, „Marele nostru Preot”, este slujitor, și zilnic aduce meritele propriului Său sânge vărsat în folosul păcătoșilor cari se pocăesc.

După cum am citat mai sus, apostolul Pavel declară că sanctuarul pământesc este „chipul și umbra lucrurilor cerești”. Astfel,

deoarece preoții din sanctuarul pământesc erau orânduți „să aducă daruri și jertfe”, trebuia ca și Hristos, Preotul sanctuarului ceresc să aibă ceva de adus”. Ebrei 8, 3. Serviciul Său era antitip și trebuia să fie asemănător cu cel al tipului.

După cum am arătat mai înainte, sanctuarul pământesc cu serviciile sale tipice era un aranjament temporar, și avea să dăinuie numai până la cruce, umbra căreia era serviciul său. Acesta a fost instituit de Dumnezeu cu scopul de a pune în fața poporului Său marile adevăruri fundamentale ale Evangheliei; și anume că iertarea păcatelor este lucru esențial pentru viața veșnică, și poate să fie asigurată numai prin sângele vărsat al lui Hristos, Mielul lui Dumnezeu, și prin serviciul Său preoțesc cu acel sânge în folosul păcătoșilor în sanctuarul din ceruri.

Astfel Pavel declară: „Prin aceasta, Duhul Sfânt arăta că drumul în Locul prea sfânt nu era încă deschis câtă vreme sta în picioare cortul dintâi. Aceasta era o asemănare pentru vremurile de acum, când se aduc darurile și jertfele, cari nu pot duce pe cel ce se închină în felul acesta la desăvârșirea cerută de cugetul lui. Ele sunt doar niște porunci pământești, date, ca toate cele privitoare la mâncări, băuturi și felurite spălături, până la o vreme de îndreptare. Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta; și a intrat, odată pentru totdeauna, în Locul prea Sfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său după ce a căpătat o răscumpărare veșnică. Căci dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită

peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățirea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S'a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu!" Ebrei 9, 8—14.

Până la Evanghelie

Aci observăm că sanctuarul pământesc este amintit sub numele de „primul cort”, și acela era o asemănare „pentru vremurile de acum”. Serviciile sale erau impuse poporului lui Dumnezeu numai până la „o vreme de îndreptare”, sau începerea dispensațiunii Noului Testament. Dela data aceasta Hristos avea să ia asupra-Și lucrarea Sa în „cortul acela mai mare și mai desăvârșit” din ceruri, unde El, ca preot, avea să slujească cu propriul Său sânge în favoarea păcătoșilor, și serviciul din sanctuarul pământesc avea să ia sfârșit.

Pentru că Sanctuarul al cărui slujitor este Hristos este numit sanctuarul ceresc, aceasta nu înseamnă că el este cerul însuși. Cerul nu este sanctuarul, ci sanctuarul este în ceruri. Lucrul acesta este foarte lămurit descoperit în Apocalips 11, 19, unde cetim: „Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis”. Aceasta nu vrea să spună că cerul s'a deschis, ci **Templul lui Dumnezeu** a fost deschis în ceruri. Acest Templu este sanctuarul, pentru că textul spune mai departe că s'a văzut în el chivotul legământului. Se susține de unele persoane că tot cerul este sanctuarul; dar această învățătură vine în directă contradicție cu declarațiile lămurite ale Scripturii.

Un studiu al sanctuarului ceresc ne arată că acest templu ceresc era mobilat la fel cu cel pământesc. În Apocalips 4, 5 Ioan spune că a văzut „șapte limbi de foc” dincolo de ușa deschisă a templului ceresc. În Apocalips 11, 19 el vede chivotul legământului; și în Apocalips 8, 3 vede

altarul tămâierii și tămâietoarea de aur. În Ebrei 8, 5 ni se spune că sanctuarul pământesc a fost clădit după un model, și că acesta era „o umbră a lucrurilor cerești”. Dacă aceasta este adevărat, atunci umbra pe care noi o vedem în sanctuarul pământesc trebuie să reflecteze neapărat acea ce se găsește în cel ceresc. În aranjamentele esențiale acestea două trebuie să fie la fel. La fel, serviciile tipice săvârșite în cel pământesc trebuia să-și găsească antitipul lor în cel ceresc.

Sanctuarul pământesc era împărțit în două încăperi, locul sfânt și locul prea sfânt. Între aceste două era o perdea de in de diverse colori, despre care Domnul spuse lui Moise: „Perdeaua să facă despărțirea între locul sfânt și locul prea sfânt”. — Lev. 26, 33. De asemenea la intrarea în prima despărțitură era o altă pânză de in, sau perdea, care se asemena mult cu cea care despărțea încăperile.

Tip și Antitip

Această împărțire a sanctuarului în două încăperi era absolut principală pentru săvârșirea serviciului tipic. Lucrarea respectivă săvârșită în cele două avea o însemnătate foarte diferită. Cea mai mare parte din serviciul din prima despărțitură înfățișa în mod simbolic transportarea păcatului dela păcătos în sanctuar, în timp ce serviciul din a doua despărțitură avea de a face mai mult cu îndepărtarea sa iarăși din sanctuar. Fără serviciul din prima, serviciul din a doua despărțitură nu avea nicio însemnătate. Dacă păcatele poporului nu erau mai întâi aduse în sanctuar prin lucrarea zilnică, negreșit că nu putea să aibă loc o curățire, sau o îndepărtare a păcatului în Ziua Ispășirii.

Acum, fiindcă sanctuarul pământesc era o umbră a celui ceresc, și fiindcă în cel pământesc erau două încăperi, trebuie neapărat să fie două încăperi și în cel ceresc. Un sanctuar ceresc în care serviciul preoțesc era să-

vârșit numai într'o singură încăpere nu putea să fie reprezentat în chip simbolic prin serviciul unui sanctuar cu două încăperi, unde serviciile din încăperile respective aveau o însemnătate diferită. Mai mult încă, un sanctuar în ceruri, constând dintr'o singură încăpere, nu putea să arunce umbra a două încăperi. Un singur stâlp nu poate să arunce două umbre. Dacă în cel ceresc n'ar fi lucrarea din prima despărțitură, atunci tot serviciul tipic din prima despărțitură a celui pământesc ar fi avut o mică însemnătate, și nu și-ar fi găsit adevăratul antitip în lucrarea Marelui nostru Preot din ceruri. O astfel de idee este nechibzuită.

Dar departe de a nimici astfel însemnătatea serviciului tipic, Biblia lămurește că serviciile tipice și antitipice corespund.

(Urmare dela pag. 4)

ții dintr'o carte de istorie veche și pe care-o poți învăța dintr'o singură dată. Aceste cuvinte vii ajung până la noi, de-a-lungul istoriei trecutului, ca bubuitul trăznetului spre a descrie evenimentele prezente cari trebuie să ducă în curând la ultimul și la cel mai însemnat dintre toate.

„Cetiți cartea lui Daniel, luați punct cu punct istoria împărățiilor descrise de el, vedeți pe bărbații de seamă la sfaturile lor, oștile puternice, și observați cum Dumnezeu a înfrânt îngâmfarea camenilor și cum a aruncat în țărână slava lor”. — Pag. 112.

Aici nu e vorba de un nou sistem de interpretare, nici de vreo nouă mișcare, ci de un har reînnoit zi după zi, ca să fim într'adevăr convinși de ceea ce credem. Aceasta este tocmai ceea ce avem noi nevoie.

„Lăsați pe Daniel să vorbească, lăsați Apocalipsul să vorbească și vestiți adevărul. Dar oricare ar fi subiectul pe care-l prezentați, arătați pe Isus, centrul oricărei nădejdi, odrasla rămășiței lui David, Luceafărul strălucitor al dimineții”. — Pag. 18.

Prima zi de școală

a Gimnaziului Industrial de Fete „București”

Este prima zi de școală Rând pe rând pe porțile Gimnaziului Industrial de fete intră tinerele eleve. Pe fața fiecăreia se citește o bucurie că în cele din urmă pot păși pragul școlii, și mai ales fiindcă ele au avut fericirea a fi primele eleve ale acestei școli a noastre superioare. Dar alături de bucurie, fața mai trădează și o frământare a minții, produsă de atâtea și atâtea întrebări: Cum va fi? Pe cine voiu mai întâlni aci? Cine ne vor fi profesoare?

Incep cursurile E prima oră, apoi a doua și astfel începe a se face cunoștință între profesoare și eleve. Tinerele noastre profesoare, cu idealuri din cele mai frumoase văd în fiecare elevă un element de valoare, în stare de a atinge, prin binecuvântarea lui Dumnezeu, culmile cele mai înalte. Consacrate cu totul acestei nobile lucrări de educație, profesoarele s'au legat a face totul pentru propășirea școlii și dezvoltarea elevelor. Nicio oboseală nu este cruțată, ci mintea e continuu la lucru spre a găsi calea cea mai bună pentru progres.

Am privit în curte la prima recreație. Ici o elevă venită dintr'un colț de țară, stă singuratică. Dincolo două prietene mai vechi își împărtășesc primele impresii. Vorbesc cu multă înflăcărare. Și așa, din loc în loc câte o elevă sau două stau răslețe și se privesc, zâmbindu-și. Dar minutele de recreație trec iute și semnalul este dat pentru reintrare în clasă. La a doua recreație, grupurile se fac ceva mai mari pentru ca atunci când se vor fi terminat cursurile pentru acea zi, cu toate-

le să se fi împrietenit, plecând voioase spre casă.

Am privit și cancelaria Gimnaziului. Aci este locul făuririi planurilor celor mai frumoase. Neobosita soră secretară împreună cu celelalte profesoare discută cu multă însuflețire probleme de interes general pentru școală. Și-au uitat că mai trebuie să meargă acasă; Gimnaziul acesta le-a robitorit toate gândurile. Tânăra directoare își depune toate străduințele ca toate planurile de bine pentru școală să-și găsească o cât mai fericită împlinire.

Privind la toate elevele cari au fost înscrise la Gimnaziul Industrial de Fete „București”, gândul mi s'a dus la valoroșii lor părinți cari au făcut sacrificii mari pentru a putea asigura fiicelor lor posibilitatea primirii unei educații aleasă. Parcă vedeam cum într'o căsuță de țară o bunică își pleacă genunchiul și înalță o rugăciune ca bunul Dumnezeu să aibă grijă de nepoțica ei; în alt loc, pe un ogor, la munca câmpului un tată și o mamă roagă pe

Tatăl din cer ca mâna Lui ocrotitoare să fie întinsă asupra copilei lor plecată departe de ei.

Aci în București, o mamă plină de grijă, după o rugăciune de consacrare făcută la altarul familiei, își însoțește copila în prag și-i urează multă binecuvântare dela Dumnezeu.

Și gândurile acestea mi-au umplut inima de bucurie, căci în adevăr așa și este. Dar câți nu sunt aceia a căror inimă e plină de durere că nu au putut să-și aibă și copila lor înscrisă.

Iubiți părinți, voi a căror copile se găsesc acum la picioarele Domnului, nu încetați a vă ruga pentru această școală, pentru eleve, copilele voastre, și pentru întregul corp profesoral, ca slava lui Dumnezeu să rămână continuu asupra școlii acesteia, și fiți convinși că sacrificiile voastre vor aduce roade cu prisosință spre bucuria anilor voștri de mai târziu și spre mântuirea fiicelor voastre.

Iar toți cari cetind aceste rânduri vor lăsa Spiritul lui Dumnezeu să le miște inimile, să știe că rugăciunile lor vor fi de un atât de mare folos și că aceea ce se vor hotărî în inima lor să facă pentru acest Gimnaziu, va fi prețuit în adevărata lui valoare.

(Urmare la pag.11)

Parte din corpul profesoral împreună cu elevele și părinții lor, cu ocazia deschiderii cursurilor „Gimnaziului Industrial de Fete „București”.

Rezultatul examenului M. V. din 1941

Conferința Muntenia

(Urmare)

Județul Teleorman

<i>Com. Spătărei</i>	
13. Marin Enache	6.50
14. Stan Popescu	6
15. Maria Popescu	6
16. Gh. I. Birtan	6
17. Marin Mihai	6

Com. Traian

1. Stancu Savu	8.40
2. Petre Becad	8.40
3. Florea Mircea	8.40
4. Florea Denea	8.10
5. Zaharia Denea	7.80
6. Florea I. Nicolae	7.80
7. Alexandru Teodorescu	7.60
8. Florica Becheru	7
9. Elena Dena	7
10. Leana Mircea	7
11. Grigore Roman	5.70

Com. Turnu Măgurele

1. Lica N. Țene	9.10
2. Constantin Stoica	8.90
3. Gh. Necea	8.30
4. Ilinca Drăgulanu	8
5. Florea Stoica	7.60
6. Petru Drăgulanu	7.50
7. Paraschiva Bartan	7.10

Com. Ulmeni

1. Costel Șchiopu	9.80
2. Dumitru Ploșeanu	9.30
3. Tudor Șerban	9.10
4. Ionel Basarabescu	9
5. Melbiade Copăceanu	8.90
6. Ioan Dumitru	8.80

Com. Voivoda

1. Ilie I. Dragomir	9.90
2. Constantin M. Niță	9.90
3. Profira I. Dragomir	9.30
4. Gheorhe I. Pascu	9.30
5. Dumitru D. Lazăr	8.40
6. Cristea Marin	8.20
7. Marin Pleșu	8.10
8. Enache Fl. Jumară	7.50
9. Theodor Pascu	7.20
10. Marin Pascu	7.20
11. Ioan P. Rucu	6
12. Stanca Jumară	5.90
13. Theodor Dorobanț	5.50
14. Florea I. Marin	5.40

Com. Bujoru

1. Titu Zamfir	8.50
2. Stela Zamfir	6
3. Dorina Zamfir	6

Com. Braniștea

1. Dumitru N. Voinea	9
2. Andrei Asan	8.50
3. Florea I. Neagu	8.50
4. Marin I. Ban	8.50
5. Stoian Burtavel	7

Județul Vlașca

Com. Giurgiu

1. Elena Tăvanu	6.50
2. Ioana Bețiu	8
3. Atanase Ionescu	6

Com. Oinacu

1. Petre Manda	9.50
----------------	------

Conferința Dunărea

Județul Buzău

Com. Viperești

1. Nicolae R. Mazilu	9
2. Marioara I. Ungureanu	8.50
3. Virginia Ungureanu	8.50
4. Gheorghe Rotaru	8.50
5. G. Bancu	8.50
6. Viea N. Mazilu	8.50
7. Nicolae Tănăsioiu	8.50
8. Eufrosina Ionescu	8.50
9. Irina Rotaru	8.50
10. Victoria Toma Stere	8.50
11. Elena Boncu	8.50
12. Tache Ionescu	8.50
13. Aurel I. Ungureanu	8.50
14. Florica Gavrilescu	7.50
15. Tudor Sterie	7.50

Județul Brăila

Com. Viziru

1. Petrică Cosma	9.50
2. Dumitru P. Cosma	9.50
3. Dobre Gheorghită	9.30
4. Ion. N. Codreanu	9
5. Paraschiva Hagiu	9

6. Constantin Gheorghită	9
7. Ioana I. Gheorghită	9
8. Silvia D. Gheorghită	9
9. Alexandru Gh. Hagiu	9
10. Gheorghe Neacșu	8.80
11. Ioana T. Neacșu	8.80
12. Tudorel Pica	8.50
13. Manea Ortopelea	8
14. Dincă L. Pica	7.50
15. Stroie P. Hagiu	7
16. Elena T. Pica	7

Com. Doicești

1. Anica Gh. Baicu	9.80
2. Nica S. Niță	9.80
3. Lidia Niță	9.50
4. Elvira I. Stoica	9.50
5. Lucreția T. Dumitrescu	9.50
6. Niță Ștefan	9.50
7. Stan Niță	9.50
8. Bunea Nicolae	9
9. Roli T. Dumitrescu	9
10. Lina T. Dumitrescu	9
11. Magdalena Dumitrescu	9
12. Ion Boliaco	7.50
13. Titu Dumitrescu	7.50

14. Mihai Nea

7

Județul Buzău

Com. Buzău

1. Cornelia Dașoveanu	9.80
2. Elena Dinescu	9.80
3. Natalia Radu	9.80
4. Emanuel Dașoveanu	9.50
5. Constantin Dragomirescu	9.30
6. Aurelia S. Radu	9
7. Victoria I. Eremia	9
8. Nuți Teodorescu	8.80

Județul Constanța

Com. Constanța

1. Ouatu Ștefan, Jun.	9.80
2. Titu Mihăilescu	9.50
3. Ion Mitroiu	9.60
4. Ana Mitroiu	9.50
5. Georgescu A. Ștefan	9.50
6. Ion Voicu	9.50
7. Loida Ouatu	9.50
8. Căruntu Tatom	9
9. Filip Bistriceanu	7

Județul Râmnicul Sărat

Com. Ziduri

1. Fănica Mazilu	9.80
2. Timotei Olteanu	9.80
3. Sofia Mazilu	9.50
4. Vasile Iosef	9.50
5. Paul Apostol	9.50
6. Paste E. Dumitru	9.50
7. Steliana I. Apostol	9.50
8. Drăguța Bratoșin	9.50
9. Nicolae Gh. Hintă	9.50
10. Stroe N. Bucur	9.50
11. Mița Anghel	9
12. Gherghiceanu Marin	9
13. Zamfir A. Chirian	9
14. Anuca N. Buzea	9
15. Ion D. Olteanu	9
16. Porelica Olteanu	9

Com. Nicoleşti

1. Grigore N. Petre	9.80
2. Petrică Mocanu	9.50
3. Dumitrache I. Dănilă	9.50
4. Ioan Dănilă	8

Com. Lanuri-Basarabia

1. Vasile R. Predea	8
2. Ștefan Periteanu	8
3. Gheorghe D. Buzea	8
4. Aurel N. Enea	8
5. Marin D. Avram	8
6. Taian Avram	8
7. Stan M. Preda	6.50

Com. Perișoru

1. Aneta D. Gavrilescu	9.50
2. Marin Carabelea	9.50
3. Tudorița A. Bulianu	8
4. Chircu A. Bauleanu	7.50
5. Maria D. Buzea	7.50

Com. Brăila

1. Magdalena Constantinescu	9
-----------------------------	---

2. Daniel Constantinescu	9	9. Stanca S. Lagă	8.50	2. Polixenia Panait	9.80
3. Ecaterina Oprea	9.	10. Stanciu Mihai	8.50	3. Grigoraş Emanuel	9.80
<i>Com. Dediuleşti</i>		11. Ionel D. Bobocea	8	4. Luchian Valeria	9.50
1. Alex. D. Micu	9	12. Ioana D. Albu	8	5. Bonciuc Nicolae	9
2. Olga V. Micu	7.50	13. Janeta Bobescu	7.50	6. Ajităriţei T. Maria	9
3. Nicuţa D. Micu	7	14. Sofiţa A. Neagu	7.50	7. Ajităriţei J. Maricica	9
4. Pauleta St. Drăgoi	5.50	<i>Com. Măluşteni</i>		8. Ajităriţei Th. Săveta	9
<i>Com. Ciorăşti</i>		1. Ilie Modiga	9.50	9. Tabita Juvală	9
1. Eugenia Sârbu	7	2. L. V. Munteanu	9.50	10. Roman Lidia	9
2. Oprea Dumitru	7	3. Eftimie I. Modiga	8.80	11. Florica Harsin	9
3. Ene P. Radu	7	Judeţul Tecuci		Judeţul Bacău	
4. Sanda C. Sârbu	6	<i>Com. Tecuci</i>		<i>Com. Bacău</i>	
5. Lina P. Vasile	5.50	1. Mihai Bujor	9.80	1. Maricica Pahoncea	9
Judeţul Covurlui		2. Jenică M. Bujor	9.50	2. Irina Garai	9
<i>Com. Galaţi</i>		3. Iuliana Danţoş	9.50	3. Gabriela Pahoncea	9
1. Ilie Gherghina	8.50	4. Elena Adiaconiţei	9.50	4. Paulina Pahoncea	8.50
2. Dumitru Constantinescu	8	5. Vasile Adiaconiţei	9.50	5. Ecaterina Lungu	8
3. Neacşu Constantinescu	7.50	6. Virginia Bugan	9.50	6. Mihuţa Solomon	8
4. Mihalache Paraschiv	7	7. Samuel Danţoş	9.50	7. Maria Pavel	7.50
5. Elena Gherghina	7	8. Nicolae Paiu	9.50	8. Lucica Solomon	7.50
6. Gavrilata Sterian	7	9. Costică Tudor	9	9. Valeriu Borfuţa	7.50
7. Maria Palologa	7	10. Sofronia Niţa	8.80	10. Mofman Mihai	7
<i>Com. Cuza-Vodă</i>		<i>Com. Săcele</i>		<i>Com. Poiana Nucleului</i>	
1. Elena A. Monjenescu	9	1. Gavriţa Gh. Petcu	8.80	1. Nicolae Moicar	9
2. Scarlat C. Mihail	8.80	2. Ion Voinea	8	2. Ioan Hurubaş	9
3. Săndiţa P. Stroi	8.80	3. Floarea G. Petcu	8	3. Natalia Zamfir Cioclu	8.80
4. Alexandru Neagu	8.80	<i>Com. Carol I.</i>		4. Verona F. Pârgaru	7
5. Dumitru A. Mangana	8.80	1. Ionia V. Popa	9.50	5. Agnaş Ferenţi	7
6. Ioan Gh. Căuş	8.80	2. Grigoraş Marioara	9	6. Zenovia Păduraru	6
7. Elena A. Popa	8.80	3. Jenica Banu	9	7. Virginia Geranaru	5
8. Stana Stroi	8.50	4. Marcela Creţu	9	8. V. Ponchira	5
		5. Banu Dumitru	9	<i>Com. Şerbăneşti</i>	

Conferinţa Moldova Nord

Judeţul Iaşi		<i>Com. Silistea-Darabani</i>		1. Zamfira Stochici	9
<i>Com. Iaşi</i>		1. Sainciuc Nicolae	9.50	2. Viorica Dănilă	8.50
1. Luca Constantinescu	9.80	2. A. Zamfir Elena	8.80	3. Constantin Munteanu	8.50
2. Gheorghe Agape	9.50	3. Gavril Gheorghe	8	4. Marica Săndulache	8
3. Vlahopol Corneliu	9	Judeţul Neamţ		5. Nicolae Moise	7.50
4. Jean Müller	9	<i>Com. Şerbeşti</i>		6. Ioan Munteanu	7.50
5. V. Vlahopol	9	1. N. Herla	8.50	<i>Com. Nadişa</i>	
6. Viorica Müller	9	2. Zamfira Pascu	7.50	1. Vasile V. Ciosu	9.50
7. Băndilă Ioan	9	3. Eleonora Marcu	6.50	2. Nicolae N. Solomon	9
8. Lidia Venţel	8.80	4. Vasile Chirilă	6	3. Ioan I. Crucianu	8.50
9. Vlahopol Titu	8.50	<i>Com. Slobozia</i>		4. Pintilie Gh. Baci	8.50
10. Armaşu Atanase	8	1. V. Bârsan	8	5. Niculina P. Baci	8.50
<i>Com. Perieni</i>		2. Catrina Găucanu	7.50	6. N. Bejenaru	8
1. Estera C. Panaite	9.80	3. Iosefina Ghiţă	7.50	7. Alexe Avramia	7
Judeţul Tutova		4. Rafila Păcurici	7.50	<i>Com. Răchiţi</i>	
<i>Com. Stâncăşeni</i>		5. Ştefan Ghitta	7.50	1. Vasile Lovin	9.50
1. Ioana Rusu	9	6. Gh. Găucanu	6.50	2. Pintilie C. Baci	8.50
2. Vasile Rusu	9	<i>Com. Deleni</i>		3. Gheorghe P. Baci	8.50
Judeţul Dorohoi		1. Gheorghe Al. Dincă	9.80	4. Maria I. Crucianu	8.50
<i>Com. Dărăbani</i>		2. Al. Dincă	9.50	5. E. Dospinescu	8.50
1. Constantin Andruş	9.50	3. Ioan Al. Dincă	8	6. Pavel V. Rusu	7.50
2. Victoria Th. Burlacu	9.50	4. Costică Ion Curteanu	8	7. Virginia V. Ciosu	6
3. Teodor Burlacu	9.50	<i>Com. Rădeni-Poiana</i>		<i>Com. Bereşti-Tazlău</i>	
4. Gh. Cost. Teişanu	9.50	1. Eugenia Trofin	8.50	1. Constantin A. Ruxianolei	9
5. Ioan Gh. Timofte	9.50	2. Dumitru Ilie Axente	8.50	<i>Com. Moineşti</i>	
6. Nicolae Gh. Imbir	9	3. Maria Emil Tincu	8	1. Theodor Bujor	9.80
7. Natalia T. Burlacu	9	Judeţul Botoşani		2. Estera Bujor	9.80
8. Maria Cost. Teişanu	9	<i>Com. Botoşani</i>		3. Gh. I. Ciuhat	9.80
		1. Anghel Panait	10	4. D. I. C.	9.80
				5. Gheorghe Burdulea	9.80
				6. Bujor Gh. Gicu	9.80
				7. Gheorghe Mazilu	9.80
				8. Gheorghe Gh. Busuioc	9.50
				9. Nicolae Teriş	9
				10. Pavel Garoi	9

11. Elena Vasilescu	9	2. Gheorghe P. Damian	8	15. Kiss Jozsef	7
12. Maria Cihuat	9	3. Dorina Gh. Damian	8	16. Nagy Jozsef	7
13. Maria Gh. Ciuhat	8.80	4. Ioan Baci	8	17. Fülöp Ferencz	7
14. Nicu Gh. Bujor	8.80	5. Dumitru Damian	7.50	18. Virágos Irén	7
15. Marioara Cureteu	8	6. Petrică Damian	5	19. Zsigmond David	7

Județul Vaslui

Com. Poenești

1. Gheorghe N. Cibotariu	9
2. Natalia C. Cataramă	8.50
3. Gheorghe Cataramă	8.50
4. Jenică Pascaru	8.50
5. Ion Cataramă	8.50
6. C. Lichii	8.50
7. Gh. Ion Pascu	8
8. Aneta Gh. Pascaru	8

Județul Cămpu-Lung

Com. Câmpulung Bucovina

1. Florea Rebeca	9.50
2. Lidia Marinescu	9
3. Ion T. Florea	9

Județul Roman

Com. Doljești

1. M. Gherasim	9.50
2. Ion Nistor	9
3. Angela Harabajin	8
4. Elena Mihalache	8

Com. Strunga

1. Vasilina Galine	8
--------------------	---

Județul Putna

Com. Focșani

1. Ionel Butuatu	9.80
2. Maria Toma	9.50
3. Maria Butuatu	9.50
4. Tabita Iordănescu	9.50
5. Gicu Condruț	9.50
6. Ana Helnio	9.50
7. Nistor Toma	9.20
8. Elisabeta Condruț	9
9. Talpan Vasile	8.50
10. Talpan Ion	8.50

Com. Piatra Neamț

1. Neamțu Nelu	9
2. Iulia Dedin	9
3. Valeria Dedin	9
4. Anton Rutui	9

Com. Deleni

1. Vasile I. Torozan	8.50
2. N. M. Dobânda	8.50
3. Anica I. Parfeni	8.50
4. Maria I. Paraschin	8.50
5. Ghița I. Paraschin	8.50
6. Maria St. Bugă	8
7. Teodoru Cârghil	8
8. Ion V. Cojocu	8

Județul Alba

Com. Călnic

1. Maria Munteanu	9
2. Ana Bădilă	9
3. Ioan Spătar	9

Com. Frata

1. Ion Ciurtin	3.50
----------------	------

Județul Făgăraș

Com. Rora Cincului

1. Cornel Matei	9
2. Elena Lupu	8.50
3. Victoria Soneriu	8
4. Nicolae Soneriu	7.50
5. Maria I. Opreș	7.50

Com. Vad

1. Ion Strâmbu	9.50
2. Iosif I. Vulvară	9.50

Com. Dridi

1. Streza Octavian	9
2. Streza Octavian, jun.	8

Com. Arpașul de Sus

1. Gheorghe Costea	9.50
2. Gheorghe Dobrin	9

Com. Nadeș

1. Thomas Schuster	9.50
--------------------	------

Conferința Transilvania

Județul Brașov

Județul Brașov

Com. Brașov, oraș

1. Lupescu Ecaterina	9.50
2. Hildegardt Geger	9
3. Gheorghe Lichinteanu	9
4. Statescu Ion	9
5. Vasile I. Sibianu	8.80
6. Suvăgău Mihai	8
7. Dapra Iolanda	8
8. Iosef Müller	8
9. Bencze Dranka	7

Județul Târnava-Mică

Com. Diciosânmartin

1. Szabo Juliska	9
2. Szabo Zsuzska	9
3. Kovacs Johana	9
4. Soo Manci	9
5. Soo Istvan	9
6. Bartha Andraș	8.50
7. Veronica Ferenzi	8.50

Județul Târnava-Mare

Com. Dârlos

1. Cioară Chirilă	8.50
2. Mărginean Teodor	8.50
3. Kerekeș Istvan	6.50

Com. Apold

1. Tecla Soneriu	9.20
2. Petru Radu	9
3. Călin Emil	9
4. Liviu Ticușan	9
5. Mircea Ticușan	9

Com. Hendorf

1. Michael Gottschling	8.50
2. Martin Juhn	8.50
3. Matilde Teutschlaender	8.50
4. Helena Teutschlaender	7.50

Județul Turda

Com. Turda

1. Rad Zinovie	10
2. Crișan Ioan	9.50

Com. Papiu Ilariu

1. Mate Piroșka	8.50
2. Mate Marișka	8.50
3. Mate Jenci	8.50
4. Mate Janoš	8.30

Județul Cluj

Com. Șarmașul Mare

1. Illyes Francisc	9.50
2. Siko Zoltan	8.50
3. Bende Ferencz	8
4. Szász Béla	8
5. Toth Endre	8
6. Zsigmond Ilonka	8
7. Szász Gyula	7.50
8. Nagy Zigmund	7.50
9. Zigmund Miklos	7.50
10. Galfi Márton	7.50
11. Szász István	7.50
12. Varra Juliana	7.50
13. Kiss Juliana	7
14. Tökes János	7

Conferința Oltenia

Județul Dolj

Com. Craiova

1. Ivan Elena	10
2. Claudia Mocanu	9.80
3. Gheorghe Tunaru	9.80
4. Titu Tunaru	9.50
5. Mircea Ghițescu	9.50
6. Eunice Ghițescu	9.50
7. Lăzărescu Antina	9.50
8. Ionel Stănoiu	9
9. Elena M. Radu	8
10. Corneliu Ghițescu	8
11. Matea Pavel	8
12. Ștefan I. Tunaru	8
13. N. Tunaru	8
14. Petre Paraschiv	7.50

Județul Caraș-Severin

Com. Caransebeș

1. Gheorghe Cazan	10
2. Irina Cazan	9.80
3. Fara Rozalia	9.80
4. Fara Maria	9.80
4. Hamat Cornel	9.80
6. Hamat Lia	9.80
7. Fara Ion	9.50
8. Fara Lia	9.50
9. Ioan Pârveu	9.30

Județul Hunedoara**Com. Petroșani**

1. Juhász Ioan	9.50
2. Juhász Alitz	9.50
3. Juhász Anna	9.50
4. Imling Rozalia	9.50
5. Imling Olga	9
6. Imling Elza Petrița	9
7. Butuza Susanna	9
8. Toth Justina	9
9. Kleibel Elisabeth	9
10. Jianu Isac	9
11. Ana Csoltka	8.50
12. Csoltka Ferdinand	8.50

Com. Bucovățu-Pabluta

1. Nae Ristea	8.50
2. M. Mlahu	8
3. Dumitru Mlagiu	8
4. Ilie Părna	8

Com. Rapodul Mare

1. Dudaș Martin	9.50
2. Costea Solomon	9.50
3. Costea Elena	8
4. Magdalena Iacob	7

Com. Ponor

1. Bocan P. Petru, jun.	9
2. Cofosescu David	8.50
3. Floarea Iscru	7.50
4. Cunosc Petru	6.50

Com. Bărești

1. Iosif Martinescu	8
2. Bertian Vasile	6

Județul Arad**Com. Sepreus**

1. Gheorghe Sturza	10
2. Măriuță Ștefan	10
3. Morgociu Mihai	10
4. Florița Hențiu	9.80
5. Pârv Iosif	9.50
6. Simion Henț	9.50
7. Pârvu Anuța	9.50
8. Pârvu Ionița	9.50
9. Florița Morgociu	9.50
10. Ganea Teodor	9.50
11. Petraș Mihai	9.50
12. Maria Pârvu	9.50
13. Ana Pârvu	9.50
14. Pârvu Simion	9.50

Com. Macea

1. Petre V. Cazan	9.50
2. Moise Florica	9
3. Săbău Marioara	9
4. Săbău Elena	9
5. Bodenea Gheorghe	9
6. Marioara Tolan	9
7. Gheorghe Cazan	9
8. Gh. D. Dărvășan	9
9. Săcui Petru	8.80
10. Deac Maria	8.80
11. Deac Gligor	8.80
12. Maria Crișan	8.80
13. Ardelean Gheorghe	8.80
14. Ardelean Marioara	8.80
15. P. P. Tolan, jun.	8.80
16. Crișan Ana	8.80
17. Tolan Marița	8.80
18. Tolan Lidia	8.80

19. Crișan Eugenia	8.50
20. Ionel D. Dărvășan	8.50
21. Ardelean Eva	8.50
22. Ardelean Iafet	8.50
23. Simion Tăvău	8.50
24. Ion V. Crișan	8

Com. Apateu

1. Gheorghe Iuga	9.50
2. Iuliana G. Iuga	9.30
3. Botaș Ioan	8.50

Județul Dolj**Com. Băilești**

1. Alexandru Grecu	8
2. Elisabeta M. Bădele	8
3. Ionel Panea	7.50
4. Aurora M. Bădele	7.50

Com. Golumbul

1. Ilie I. Zătreanu	8
2. Constantin Boeru	7
3. Victoria Gh. Baluta	7
4. Ileana Pripea	7
5. Pripea I. Victoria	6.50
6. Petre Boieru	6.50
7. Paulina Goată	6.50
8. Elena G. H. Băluta	6.50
9. Ana Pripea	6.50
10. Pavel Bocsiu	6.50

Com. Vârtopu

1. Ștefan D. Filipoaica	8.50
2. Dumitru St. Filipoaica	8.50
3. Florea Dica	8
4. Gica St. Filipoaica	8
5. Marioara D. Filipoaica	8

Com. Ciuperceni-Vechi

1. Aurelia Vișan	8
2. Ion I. Bistriceanu	7
3. Ioana Manea	7
4. Tabita Bistriceanu	6.50
5. Ioan P. Grasu	6.50
6. Marița Ocheșin	6
7. Tabita Berbec	6
8. Lucia Fudula	5.50
9. M. Manea	5
10. Mitran Bistriceanu	5

Com. Ciuperceni Noi

1. Lenuța I. Manea	9
2. Janeta F. Lila	9
3. Constantin M. Manea	9
4. Petre Manea	9
5. Ilie Manea	9

Com. Bărdești

1. Constanța Gh. Nica	8
2. Tabita Gh. Nica	7.50

(Urmare dela pag. 3)

Ca să se ducă la muntele Domnului,

. . . . In fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, zice Domnul.

(cap. 65, 17. 18; 32, 18; 38, 20; 30, 29; 66, 23.)

Fraților și surorilor, cu toții la lucru, ca să grăbim venirea acestei zile mărețe, ce nu va întârzia să vină!

8.50 (Urmare dela pag. 13)

„Sunteți creștin?, mă întrebă el. Ii răspunsei că da, și imediat îi mulțumirăm lui Dumnezeu pentru că ne păzise într'un mod atât de minunat.

Tocmai în clipa aceea sosi și controlorul și mă întrebă ce s'a întâmplat.

„Privește“, îi zisei eu; „îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că ne-a scăpat viețile noastre și a sutelor de persoane ce se află în acest tren, fără a uita însă și pe a dumneavoastră“. I-am povestit și lui întâmplarea, și, deși el nu era creștin, și-a dat seama și el că aceasta fusese o salvare minunată, și zise: „Slavă lui Dumnezeu, omul acesta ne-a scăpat“.

Linia a fost reparată provizoriu, așa ca să putem trece încet cu trenul peste ea, și în curând ajunserăm sănătoși și teferi la destinație.

Două zile după aceea am aflat că un tren care venea din direcția opusă rupsese linia, și că acesta anunțase stația următoare ca să mi se aducă și mie la cunoștință, și că, fără să știm de ce, înștiințarea se pierduse pe drum. Dar Jim și eu, știam că ne venise un alt aviz, o altă înștiințare, aceea care venea din cer, ca răspuns la rugăciunea noastră, și că ea ne-a scăpat dela nenorocire.

(Urmare dela pag. 7)

Căci nu trebuie uitat că școala aceasta și-a deschis porțile prin sacrificiile tuturor, ale părinților, ale profesorilor și ale conducerii, și multe sunt încă nevoile acestei școli.

Cu o inimă să simțim cu toții pentru această nouă școală care ne aparține tuturor, și în care știm că este interesat fiecare dintre noi, și să facem totul ce ne stă în putință pentru progresul ei.

Orice sacrificii am face pentru creșterea copiilor Bisericii noastre, niciodată nu va fi prea mare, căci rezultatul va fi însușit.

Fie ca binecuvântarea cerească să însoțească acest an școlar la Gimnaziul Industrial de Fete, și apoi mereu înainte.

V. Florescu

„Sculați-vă să mergem!”

„Sculați-vă să, mergem; iată s'a apropiat cel care Mă va da prins!” Vers. 46. Figura lui Isus era liniștită și plină de demnitate. Acum, când mergea întru întâmpinarea vânzătorului Său, nu se mai observa pe față-I nicio urmă a grozavelor chinuri sufletești, prin cari tocmai trecuse spre biruință.

Isus merse înaintea ucenicilor către ceata omorătorilor, întrebând: „Pe cine căutați?” Ei răspunseră: „Pe Isus Nazarineanul”. Isus le zise: „Eu sunt”. Ioan 18, 5. La aceste cuvinte, ei se traseră înapoi; preoți, mai mari, soldați cu inima aspră, și chiar Iuda, căzură la pământ, fără putere. Isus ar fi avut atunci o priincioasă ocazie de a fugi, dacă ar fi voit astfel. Dar ca un schimbat la față, îmbrăcat în mărire și putere, El rămase în mijlocul acestei bande de oameni câinoși și fără inimă. Când Mântuitorul le zise: „Eu sunt!” atunci îngerul lui Dumnezeu, care venise mai înainte să-I servească, trecu între El și ceata de ucigași. Ei văzură, cum o lumină cerească străluci pe fața lui Isus, și o făptură în chip de porumb îl umbri. Inimile lor rele și împietrite tremurau de spaimă. Ne în stare de a se putea ține un moment pe picioare în fața măririi divine, ei căzură la pământ ca morți.

Ingerul se trase, înapoi, iar Isus rămase liniștit, deși își dădea seama de împrejurarile grele în cari Se află. Fața Sa palidă era luminată de razele lunii, iar împrejurul-I zăceau oameni căzuți fără ajutor, în vreme ce ucenicii, surprinși și îmmărmuriți, nu puteau scoate un cuvânt. Indată ce dispăru îngerul, soldații romani se ridicară pe picioare ca deșteptați dintr'un farmec, și se repeziră iarăși în jurul lui Isus cu preotul și Iuda, aproape ca și rușinați de slăbiciunea lor și temându-se, ca Isus să nu le scape. Atunci Mântuitorul îi întrebă iarăși: „Pe cine

căutați?” Ei răspunseră: „Pe Isus Nazarineanul!” Domnul le zise și acum: „V'am spus, că Eu sunt; deci dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă”. Ioan 18, 7. 8. In acest ceas al înjosirii Lui de Sine, Isus nu Se gândea la propria Sa persoană, ci numai la ucenicii Săi. El voia să-i știe scutiți de orice alte cercări viitoare ale statorniciei lor.

Iuda vânzătorul nu-și uită deloc rolul său, ci se apropie de Isus, li apucă mâna ca unui bun prieten și li dădu sărutarea trădătoare. La aceasta, Mântuitorul îi zise: „Prietene, pentru ce ai venit?” Apoi cu vocea tremurând de mâhnire și durere îl întrebă, muștrându-l: „Iuda, prin sărutare dai prins pe Fiul omului?” Mat. 26, 50; Luca 22, 48. Aceste întrebări mișcătoare și atât de simțite cuvinte ar fi putut să deștepte conștiința vânzătorului, și să sgudue inima lui împietrită; dar pe el îl părăsise orice simțimânt nobil de cinste, credință și bun simț. Incăpățânat și nesimțitor, nu dădea pe față nici cel mai mic semn că i-ar părea rău de cele ce face. Pentru a-și satisface pornirea răutăcioasă, el se lăsase cu totul în voia și în puterea lui Satana; iar acum nu mai era în stare să se împotrivescă celui rău. Isus nu refuză sărutarea vânzătorului Său, și prin asta ne dăte o pildă de îndelungă răbdare și iubitoare compătimire, care nu-și are asemănare.

Deși ceata omorătorilor fusese zăpăcită și spăimântată de cele văzute și pățite, își redobândi iarăși curajul și îndrăzneala, observând acea cūtezanță obraznică, cu care Iuda se atinse de Mântuitorul pe care ei cu câteva momente mai înainte îl văzuseră strălucind în mărire. Fără una și alta, ei puseră mâna cu bruschețe pe Isus, legând mâinile Lui scumpe, cari totdeauna nu săvârșiseră decât numai binele.

Ucenicii, văzând pe acei oameni fără inimă căzuți la pământ în neputere, credeau că Mântuitorul de sigur nu Se va lăsa prins de ei. Aceeași putere, care doborâse pe acei răuvoitori la pământ, i-ar fi putut ține acolo cel puțin atâta, până ce Isus scăpa de urmărirea lor. Dar când văzură pregătindu-se frânghiile pentru legarea Celui atât de mult iubit de ei, se simțiră înșelați în speranțele lor și foarte revoltați. Petru, în furia lui neînfrănată, scoase sabia și tăie urechia servului marelui preot.

Când Isus văzu ce făcuse Petru, atinse urechea servului rănit și o vindecă pe dată.

Când în cele din urmă înțeleseră că Isus nu Se liberează din mâinile vrăjmașilor Săi, ci Se lăsa prins și legat de aceștia, ucenicii se întoarseră dela Dânsul, fugiră și lăsară singur pe Invățătorul lor. Mântuitorul prevăzuse aceasta, că va fi părăsit de ei, și le-o spusese de mai înainte sus, în sala cea așternută, zicând: „Iată, vine ceasul și acum este venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale sale, și pe Mine să Mă lăsați singur; dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine”. Ioan 16, 32.

Indată după prinderea Sa, Mântuitorul lumii fu adus la judecată în fața unei autorități omenești, pentru ca să fie aci batjocorit și în cele din urmă condamnat la moarte de către oameni păcătoși. Aci, gloriosul Fiu al Celui Preaînalt „fu rănit pentru fărădelegile noastre, și pentru păcatele noastre zdrobit”. El suferi insulte, batjocori, și maltratările cele mai josnice și rușinoase, până ce „fața Lui era stricată mai mult decât la oricare, și chipul Lui arăta mai urât decât al fiilor oamenilor”. „El fu disprețuit și socotit ca cel mai din urmă dintre oameni”. Isa. 53, 8. 2. 6. El „dat-a spinarea Sa celor ce-L izbeau; batjocorii și scuipatului El nu-și ascunse fața Sa”. Isa. 50, 6.

MAMA

O, știți voi, dragi copii, cât de dulce și scump este acest nume: mama? Știți voi câtă iubire și cât sacrificiu cuprinde acest nume pe care ar trebui să-l pronunțăm cu drag și respect?

În seara aceasta, în timp ce așteptam pe tata să luăm masa împreună, mama și cu mine, răsfoiam un album de fotografii, și mama îmi arată portretul mamei ei, pe care eu n'am cunoscut-o decât prea puțin. Cu inima copleșită de amintirile sale din copilărie și tinerețe, mama îmi povestește de dragostea cu care fusese crescută și înconjurată tot timpul și de bunătățile multe pe care le primea. Nu vorbirăm decât o clipă, când glasul mamei deveni mișcător și o lacrimă se lunecă din ochii ei duiosi, oprindu-se pe albumul deschis. Sărmana mama! se gândea la scumpa ei mamă moartă. Turburată față de această priveliște, și suferind împreună cu mama la amintirea aceea dureroasă, îi sării de gât îmbrățișându-o și sărutai ochii ce nu vroiam să-i văd plângând. Dar deodată tresării, și zării prin părul negru al mamei câteva fire argintate, pe care până aci nu le observasem. Astfel inima îmi fu cuprinsă de mâhnire, și, dacă n'ar fi intrat tocmai atunci tata, voios că ne vedea, și schimbând discuția, aș fi plâns și eu la rândul meu.

O, și cât de adânc s'a întipărit din acea zi scena aceasta! Așa dar, scumpa mea mamă, pe care eu o vedeam mereu tânără, are păr alb! Cum doream după nepăsarea și naivitatea copilărească care mă împiedecase până aci să observ aceasta! Până acum eu trăiam cu gândul că eram tot o fetiță mică și că mama avea să rămână mereu mama tânără a acestei fetițe. Dar anii trecând, și-au lăsat urmele pe figura scumpă ce se apleca odinioară asupra leagănului meu. Acum descoper

pe fața mamei și alte semne, câteva crețuri în jurul ochilor cari și-au pierdut puțin din strălucirea lor de altădată. Mă gândesc și eu la rândul meu la trecut, îmi visez copilăria. Imi amintesc și eu, de asemenea, de dragostea duiosă cu care am fost crescută. Și'n minte-mi dau năvală amintirile: grija și neliniștea produsă părinților mei ori de câte ori fusesem bolnavă, sburdălniciile pe cari ei mi le iertau cu un sărut, desmierdările cari îi făceau atât de fericiți!

O, dar și acestea mi se par atât de departe. Și fiecare zi mă depărtează și mai mult de ele. Astfel, va veni o zi când, deschizând și eu un album, voi revădea fi-

gura scumpă a mamei mele, moartă ca și mama ei.

O, mister al destinului omenesc! Cât mister e în succesiunea ființelor pe pământ! Ești nevoit deci să trăiești, să vezi cum dispar cei pe cari i-ai iubit! O, mamă scumpă, de-acum înainte vreau să te iubesc mai mult decât până acum. Vreau să-ți fac viața fericită și, prin grija de a nu te supăra și prin atențiile mele dragălașe, să te fac să uiți gândul bătrâneții ce se infiripă. Vreau să-ți dovedesc că ți-am înțeles dragostea nemărginită pentru mine și printr'o dragoste neîntreruptă, să-ți răsplătesc în mică parte tot ce tu mi-ai dăruit și-ai făcut pentru mine!

Telegrama care a salvat trenul meu

Era trecut de miezul nopții când rapidul de Saint-Louis spre Cincinnati intră în gara Washington. Din Saint-Louis unde fusese o serbare, luasem un mare număr de călători, așa că trenul era plin.

Jim împreună cu mine ne-am pregătit pentru drum. Jim era fochist, iar eu mecanic și amândoi trebuia să conducem trenul dela Washington la Cincinnati. În seara aceea mă simțeam tare neliniștit, și fără să știu de ce. I-am spus și lui Jim despre aceasta. Și cum amândoi eram creștini, înainte de a pleca am făcut o rugăciune împreună.

Noaptea era atât de frumoasă! Și părea că trenul nu alunecase niciodată cu așa ușurință pe linie. În curând ajunserăm la Seymour: astfel jumătate din drum era făcut și locurile primejdioase fusese trecute. Presimțirile rele de cu seară mă părăsiră și astfel îmi continuam călătoria cu inima ușurată.

Tocmai se ridicau zorile, când la câțiva kilometri de Seymour, zării deodată un om alergând în spre locomotivă și făcând semne desperate cu pălăria. După câteva

clipe putui să opresc trenul și auzii pe om strigând: „O linie deranjată chiar în fața locomotivei!”

Mă dădui îndată jos din locomotivă și văzui într'adevăr că o porțiune din linie era ruptă.

„Dumnezeu fie lăudat!” strigai eu. Apoi, îndreptându-mă către omul acela, îl întrebai cum se face că se găsea pe linia ferată la o oră așa de vreme.

Atunci el îmi povestește că în dimineața aceea se sculase cu nevasta lui mai de dimineață ca de obicei și că în timp ce se aflau la dejunul de dimineață, i se părură că cineva îi zice: „Du-te până la calea ferată! Du-te până la calea ferată!” și că, glasul acela insistând din ce în ce mai tare și cu un ton așa de poruncitor: „Du-te până la calea ferată!”, el se sculă dela masă fără să fi terminat de mâncat, și se duse unde fusese trimis.

Trecând peste câmp, ajunse la linia ferată și observă locul unde linia era stricată. Stătu o clipă nedumerit neștiind din ce parte vine trenul, când auzi deodată uruitul depărtat al trenului nostru. Apoi cele ce urma să știam.

(Urmare la pag. 11)

Misiunea Internă

Nevoia de eforturi stăruitoare

Servii lui Hristos, delegați de El, trebuie să mărturisească despre Domnul lor în puterea Duhului Sfânt. Dorința arzătoare a Mântuitorului pentru salvarea păcătoșilor trebuie să caracterizeze toate străduințele lor. Invitația plină de har, care a fost dată la început de Hristos, trebuie să fie prinsă de glasuri omenesti și să fie vestită în lumea întreagă: „Cine dorește să vină să ia apa vieții în dar”. Apoc. 22, 17. Biserica trebuie să zică: „Vino”. Fiecare putere din cuprinsul bisericii trebuie să se predea hotărât în lucrare, de partea lui Hristos. Urmașii lui Hristos trebuie să se unească într-o mare efortare de a atrage atenția lumii la profețiile Cuvântului lui Dumnezeu, cari se împlinesc atât de repede. Necredința și spiritismul ajung să stăpânească puterea omenirii. Să rămână oare acum reci și necredincioși aceia cărora li s'a dat atâta lumină?

Suntem chiar la hotarul timpului strămtorării și necazuri nebănuite ne stau în față. O putere de jos mână pe oameni să se lupte împotriva lui Dumnezeu. Ființe omenesti s'au întovărășit cu puteri satanice pentru a nimici legea lui Dumnezeu. Puterile satanice se străduiesc să depărteze mintea oamenilor dela cele veșnice. Vrajmașul a așezat lucrurile în așa fel încât să corespundă planurilor lui. Intreprinderile lumești, sporturile, modele zilei, lucrurile acestea ocupă mintea bărbaților și a femeilor. Judecata le este stricată de petreceri și lecturi nefolositoare. Pe calea cea largă, care duce la pierzare veșnică, se revarsă o mulțime nesfârșită. Lumea dedată la rele, viții și beție, atrage biserica. Legea lui Dumnezeu, măsura dumnezeiască pentru dreptate, e prezentată ca neavând valoare.

În timpul acesta — un timp de nelegiuire covârșitoare — o viață nouă venind dela izvorul oricărei vieți, trebuie să ia în stăpânire pe toți aceia cari au iubirea dumnezeiască în inimă și trebuie să meargă să vestească cu putere solia despre Mântuitorul răstignit și înviat. Ei trebuie să facă eforturi serioase și neobosite pentru a salva suflete. Pilda lor trebuie să fie de așa natură încât să influențeze puternic spre bine pe cei din jurul lor. Ei trebuie să socotească totul ca fiind o pagubă față de măreția cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul nostru.

O râvnă neobosită trebuie să pună acum stăpânire pe noi. Puterile noastre amorțite trebuie să se trezească la o efortare nemai ajunsă. Lucrători devotați trebuie să pornească în câmp curățind calea Domnului, și câștigând biruință în locuri noi. Fraților și surorilor, nu însemnează pentru noi nimic faptul că în fiecare zi suflete sunt duse la mormânt fără să fi fost mântuite, necunoscând nevoia lor de viață veșnică și de ispășirea făcută de Mântuitorul pentru ele? Nu însemnează nimic pentru voi faptul că în curând lumea are să dea socoteală lui Dumnezeu pentru legea Lui pe care au călcat-o? Ingerii din cer se miră că aceia cari au avut lumina atâția ani n'au dus facla luminii în locurile întunecate ale pământului.

Prețul nemărginit de mare al jertfei necesare pentru răscumpărarea noastră, ne desvăluie faptul că păcatul este un rău grozav de mare. Dumnezeu ar fi putut șterge această pată urâtă de pe opera creației Lui nimicind pe păcătoșii de pe fața pământului. Dar El „atât de mult a iubit lumea, încât a dat pe unicul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară ci să aibă viața veșnică”.

Ioan 3, 16. Atunci pentru ce nu avem mai multă râvnă? Pentru ce nu caută, toți aceia cari spun că iubesc pe Dumnezeu, să lumineze pe vecinii lor și pe aceia cu cari au de a face, pentru ca ei să nu mai treacă cu vederea o mântuire atât de mare?

Lipsă de iubire

Printre aceia cari se numesc creștini în zilele noastre, e o grozavă lipsă de iubire care de fapt ar trebui să fie simțită față de sufletele nemântuite. Dacă inima noastră nu ajunge să bată la fel cu inima lui Hristos, cum putem noi pricepe sfințenia și însemnătatea lucrării la care suntem chemați prin cuvintele: „Să privegheze asupra sufletelor, ca unii cari au să dea seama?” Vorbim despre lucrarea misionară creștină. Sunetul glasurilor noastre se aude; dar simțim noi dorul aceluiaș pentru suflete, pe care-l simțea Hristos?

Mântuitorul era un muncitor neobosit. El nu-și măsoara munca pe ceasuri. Timpul, inima și puterea Lui erau predate lucrării pentru binele omenirii. Zile întregi erau consacrate lucrului și nopți întregi erau folosite în rugăciune, pentru ca să primească tăria trebuincioasă pentru a da piept cu vrăjmașul îndârjit în toate lucrările lui înșelătoare și să primească putere pentru a-și face lucrarea de a ridica și reface omenirea.

Omul care iubește pe Dumnezeu, nu-și măsoară lucrarea după sistemul celor opt ore. El lucrează toate orele și niciodată nu este afară din serviciu. Cum îi vine prilejul, face binele. Pretutindeni, totdeauna și în toate locurile, el găsește ocazia să lucreze pentru Dumnezeu. Ori unde merge, duce cu sine mireasmă de viață. Sufletul lui este înconjurat de o

atmosferă sănătoasă. Frumusețea vieții bine ordonată și purtarea lui evlavioasă naște credință, nădejde și curaj și în alții. E nevoie de misionari de inimă. Tresăriri-le de lucrare fac prea puțin bine. Trebuie să câștigăm atenția. Trebuie să fim foarte zeloși.

Lucrarea de salvare de suflete trebuie să fie dusă mai departe prin luptă agresivă, în mijlocul opoziției, primejdiei, pagubei și a suferințelor omenești. Într-o anumită bătălie, când unul din regimentele puterii care ataca, a fost dat înapoi de cetele inamicului, stegarul din frunte a rămas pe locul lui pe când trupele se retrăgeau. Căpitanul i-a strigat să aducă steagul înapoi, dar răspunsul stegarului a fost: „Aduceți pe ostași aci unde este steagul!” Aceasta este datoria fiecărui stegar credincios, să aducă ostașii acolo unde este steagul. Domnul cere întregime de inimă. Cu toții știm că păcatul de care suferă mulți din aceia cari își dau numele de creștini, este că sunt lipsiți de curajul și de puterea de a aduce în săși ființa lor și pe aceea cari sunt în legătură cu ei la înălțimea cerută de stindardul lor.

Din toate țările se aude chemarea macedoneană: „Treci și ajută-ne!” Dumnezeu ne-a deschis înainte câmpuri și, dacă oamenii ar conlucra cu puterile dumnezeiești, multe suflete ar fi câștigate la adevăr. Dar cei cari se numesc credincioși ai lui Dumnezeu au adormit la lucrarea incredințată lor, și în multe locuri ea rămâne aproape neatinsă. Dumnezeu a trimes solie după solie pentru a trezi pe membrii noștri să facă ceva și să facă lucrul acesta acum. Dar la chemarea: „Pe cine să trimet?” puțini au răspuns: „Iată-mă, trimete-mă”. Isa. 6, 8.

Când va fi șters de deasupra Comunității reproșul de indolență și întârziere, Spiritul Domnului se va manifesta plin de îndurare. Se va da pe față puterea dumnezeiască. Biserica va vedea lucrarea providențială a Domnului oștirilor. Lumina adevărului va străluci în raze limpezi și puternice și, ca pe timpul apostolilor, multe suflete se vor întoarce dela

rătăcire la adevăr. Pământul va fi luminat de slava Domnului.

Ingeri cerești au tot așteptat de multă vreme, ca ființe omenești — membrii ai Comunității — să conlucreze cu ei în marea lucrare ce trebuie să fie făcută. Ei vă așteaptă. Câmpul este așa de întins, și planul atât de cuprinzător, încât fiecare inimă consacrată va fi împinsă în lucrare ca un instrument al puterii divine. În același timp va fi și o putere care lucrează de jos. În timp ce trimișii harului lucrează prin ființe omenești consacrate, Satana își pune și el agenții la lucru, punând la contribuție pe toți aceia cari se vor supune conducerii lui. Vor fi mulți domni, mulți dumnezei. Se va auzi strigarea: „Iată, aci este Hristos”, și „Iată, acolo este Hristos”. Uneltirile adânci ale lui Satana se vor da pretutindeni pe față în scopul de a îndepărta lucrarea aminte a bărbaților și a femeilor dela datoria lor prezentă. Vor fi semne și minuni. Dar ochiul credinței va descoperi în toate aceste manifestări, prevestiri ale viitorului mare și înfricoșat, și ale biruinței care așteaptă pe copii lui Dumnezeu.

Lucrați, ah! lucrați! având înainte veșnicia! Țineți minte că fiecare putere trebuie să fie sfințită. Trebuie să se facă o lucrare mare. De pe buze sincere să se înalțe rugăciunea: „Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvinteze, să facă să lumineze peste noi fața Lui, ca să se cunoască pe pământ calea Ta, și printre toate neamurile mântuirea Ta”. Ps. 67,

Aceia cari își dau seama chiar într-o măsură cât de mică, ce însemnează mântuirea pentru ei și pentru semenii lor, vor merge în credință și vor înțelege în oarecare măsură marea nevoie a omeniirii. Inima lor va fi mișcată de milă, când vor vedea nenorocirea în care se află lumea întreagă, — nevoia în care se găsesc mii de oameni cari suferă de lipsă de hrană și îmbrăcăminte, și starea de lipsă morală, de care suferă mii de suflete, cari se află sub umbra unui blestem îngrozitor, față de care suferința trupească rămâne un nimic.

Membrii Comunității să-și aducă aminte că faptul că numele lor este scris în registrul Comunității nu-i va mântui. Ei trebuie să se dovedească a fi primiți de Dumnezeu, lucrători cari n'au de ce să fie dați de rușine. Zi după zi ei trebuie să-și prelucreze caracterul după îndrumările date de Hristos. Ei trebuie să rămână în El, exercitând fără încetare credința în El. În felul acesta ei vor crește neîncetat până la statura deplină de bărbați și femei în Hristos, — creștini întregi, voioși și recunoscători, conduși de Dumnezeu din strălucire mare de lumină, la strălucire și mai mare. Dacă lucrurile nu se vor întâmpla astfel cu ei, vor fi printre aceia cari vor zice odată cu plângerea amară: „Secerișul a trecut, vara s'a sfârșit, și sufletul meu nu este mântuit! De ce n'am alergat la Cetate pentru scăpare? De ce mi-am bătut joc de mântuirea sufletului meu și am întors spatelile Duhului plin de har?”

„Ziua cea mare a Domnului este aproape și se zorește foarte mult”. Zef. 1, 14. Să ne încălțăm cu încălțăminte Evangheliei, gata să plecăm în clipa în care ni se va spune. Fiecare oră, fiecare minută este scumpă. N'avem timp de pierdut în satisfacții personale. Pretutindeni în jurul nostru sunt suflete cari pier. În fiecare zi e ceva de făcut pentru Domnul și Invățătorul nostru. În fiecare zi avem de îndrumat suflete către Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii.

„Fiți dar și voi gata, căci în ceasul în care nu gândiți vine Fiul omului”. Mat. 24, 44. Când vă duceți la culcare, căutați ca fiecare păcat al vostru să fie mărturisit. Așa făceam noi, când la 1844 așteptam să întâmpinăm pe Domnul. Dar acum evenimentul acesta este și mai aproape decât atunci când am crezut întâi. Fiți și voi gata, seara, dimineața, sau la miezul zilei, pentru ca atunci când se va auzi strigarea: „Iată, Mirele vine, ieșiți-I în întâmpinare”, să puteți, chiar dacă vă scuțați din somn, să-L întâmpinați cu candelile aprinse. — E. G. White.

Cincisprezece minute misionare

Sâmbătă 4 Octombrie, 1941

Cuvinte de aur: „Fiecare zi ce trece ne aduce mai aproape de sfârșit. Dar de Dumnezeu ne aduce mai aproape? Priveghem noi în vederea rugăciunii? Aceia cu cari venim zilnic în legătură au nevoie de ajutorul și îndrumarea noastră. Se poate întâmpla ca ei să fie într-o astfel de stare mintală încât un cuvânt zis la timp va fi înfipt de Duhul Sfânt ca un cui într'un loc sigur. Mâine unele din sufletele acestea vor fi acolo unde niciodată nu se mai poate lucra cu ele. Care este influența noastră asupra acestor tovarăși de călătorie? Ce eforturi facem noi pentru a-i câștiga la Hristos? — „Mărturii pentru Comunitate”, p. 32.

Oare toți membrii și-au atins ținta de cel puțin două abonamente în lucrarea de Toamnă?

Strângeți rapoartele misionare.

Sâmbătă 11 Octombrie, 1941

Cuvinte de aur: „Dacă fiecare ostaș al lui Hristos și-ar fi făcut datoria, dacă fiecare ostaș de pe zidurile Sionului ar fi dat un semnal hotărât din trâmbiță, lumea ar fi auzit mult mai de timpuriu solia de avertizare. Dar lucrarea a rămas mult în urmă. În timp ce oamenii au dormit, Satana s'a furișat hoștește și ne-a luat-o înainte”. — „Mărturii pentru Comunitate”, p. 33.

Dacă încă nu ați încheiat lucrarea cu abonamente, și mai aveți ceva de făcut, grăbiți-vă să vă atingeți ținta.

Strângeți rapoartele misionare.

Sâmbătă 18 Octombrie, 1941

Cuvinte de aur: „Membrilor Comunității le revine o lucrare mult mai mare decât își dau ei seama. Ei nu sunt trezi față de cerințele lui Dumnezeu. A venit timpul când trebuie să fie folosit fiecare mijloc care poate fi de ajutor pentru a pregăti un popor, care să stea în ziua lui Dumnezeu. Trebuie să fim trezi și să nu lăsăm ocaziile să treacă nefolosite. Să facem totul cu putință, pentru a câștiga pe oameni să iubească pe Dumnezeu și să țină poruncile lui”. — „Mărturii pentru Comunitate”, p. 40.

Sâmbătă 25 Octombrie, 1941

Cuvinte de aur: „Copiii lui Dumnezeu trebuie să se apropie cât mai mult de Hristos în ce privește lepă-

darea de sine și sacrificiul, ținta lor fiind de a duce lumii întregi solia harului dumnezeesc. Unii vor lucra într'un fel, alții în alt fel, așa după cum îi chiamă și-i conduce Domnul. Dar toți trebuie să facă eforturi unite, căutând ca lucrarea să fie un întreg

În măsura în care lumea are nevoie de compătimire, de rugăciunile și ajutorul poporului lui Dumnezeu, în măsura în care ea are nevoie de a vedea pe Hristos în viața urmașilor Lui, și poporul lui Dumnezeu are nevoie de prilejuri cari să trezească compătimirea lor, să dea putere rugăciunilor lor și să dea naștere în ei la un caracter care să se asemene cu caracterul lui Dumnezeu.

Tocmai ca să dea prilejuri de felul acesta Dumnezeu a așezat în mijlocul nostru oameni săraci, nenorociți, bolnavi și suferinzi. Ei sunt moștenirea pe care Hristos a lăsat-o bisericii Sale, și trebuie să fie îngrijiți așa cum i-ar îngriji El. În felul acesta Dumnezeu îndepărtează sgura și curăță aurul, dând naștere la acea prelucrare a inimii și a caracterului de care avem nevoie.

Domnul și-ar putea îndeplini lucrarea și fără ajutorul nostru. El nu este legat de noi ca să-I dăm banii, timpul sau munca noastră. Dar biserica are înaintea Lui un mare preț. Ea este caseta care cuprinde pietrele Lui prețioase, staulul care cuprinde turma Lui și dorința Lui este să o vadă fără pată și fără cusur, sau ceva de felul acesta. El se simte atras față de ea cu o iubire care nu poate fi numită. Pentru motivul acesta El ne-a dat prilejuri să lucrăm pentru El și El primește lucrările noastre ca semn de iubire și credincioșie față de Sine.

Așezând pe săraci și suferinzi

desăvârșit. Prin scris și vorbire ei să lucreze pentru Domnul. Cuvântul adevărului tipărit trebuie să fie tradus în diferite limbi și să fie dus până la marginile pământului”. — „Mărturii pentru Comunitate”, p. 31.

Nimeni să nu fi rămas care să nu-și fi atins ținta în lucrarea cu abonamente.

Strângeți rapoartele misionare.

Cercul Tabita

Datoria noastră față de săraci

În mijlocul nostru, Domnul ne pune la încercare pentru a ne da noi seama de ceea ce se află în inima noastră. Noi nu putem să ne depărtăm de principii, să călcăm dreptatea și să trecem cu vederea harul și totuși să fim în siguranță. Când vedem un frate căzut în mizerie, nu trebuie să trecem pe partea cealaltă și să ne ferim de el, ci trebuie să ne străduim îndată și în chip hotărât să împlinim cuvântul lui Dumnezeu ajutându-l. Nu putem lucra împotriva îndrumărilor speciale ale lui Dumnezeu fără ca rezultatul acestei lucrări să nu se reflecteze asupra noastră.

În conștiința noastră ar trebui să fie scris așa cum s'ar scrie cu un priboi de fier pe o stâncă, faptul că acela care trece cu vederea pe săraci, care nu vrea să știe de nevoile unei omeniri suferinde, care nu este blând și cuviincios, trăiește în așa chip încât Dumnezeu nu poate să concucreze cu el la desvoltarea caracterului. Minte și inima se pot mai bine desvolta atunci când simte o milă duioasă față de alții, până acolo încât revărsăm și asupra lor din bunătățile și privilegiile noastre pentru a face față la nevoile lor. Faptul că adunăm și ținem numai pentru noi tot ce putem, tinde să ne sărăcească sufletul. Dar toate însușirile lui Hristos stau gata să fie primite de acei cari vor face lucrarea pe care le-a dat-o Dumnezeu, și anume să lucreze după pilda lui Hristos.